

Magdalena Zawartko – *Satyagraha*

„Anielski głos Zawartko tworzy magiczną aurę, która pochłania słuchacza, prosząc jedynie o chwilę niepodzielnej uwagi, hojnie wynagradzając w zamian.”

Adam Baruch

21 września w Międzynarodowy Dzień Pokoju, nakładem Requiem Records ukaże się solowy debiut fonograficzny wokalistki Magdaleny Zawartko „Satyagraha”, który jest zwieńczeniem jej 10-letniej działalności w sferze muzyki jazzowej. Kierownictwo muzyczne projektu objął Michał Tokaj i jest on autorem większości aranżacji muzycznych.

Satyagraha, czyli „uchwycenie prawdy”, odnosi się nie tylko do teorii jaką głosił Gandhi, ale przede wszystkim do prawdy jaką w świecie chaosu i konsumpcjonizmu daje nam muzyka. Jest to swego rodzaju muzyczny manifest i emocjonalny oręż w koncepcji siły człowieka pozostającego w stanie prawdy. Warto też zauważyć, że zarówno Satyagraha, jak i muzyka jazzowa miały znaczący wpływ kulturowy i historyczny oraz nadal inspirują i wpływają na ludzi na całym świecie na swój własny, niepowtarzalny sposób.

Na płycie znajdują się autorskie kompozycje inspirowane wielokulturowością naszego świata i jazzowe interpretacje utworów przedstawiających synkretyzm religii i kultur za pomocą emocjonalnego przekazu jaki ze sobą niosą.

„Jeden z najciekawszych i najpiękniejszych głosów młodego pokolenia polskiego jazzu...”

Piotr Wojdat, Jazz Forum

Skład:

Magdalena Zawartko - głos
Marcin Kaletka - saksofony
Michał Tokaj - fortepian
Michał Barański - kontrabas
Michał Miśkiewicz - perkusja

Singiel „**Confession**” promujący album „Satyagraha”

<https://www.youtube.com/watch?v=vtJ6XN0SU8Y>

Od Magdaleny Zawartko:

Satya - prawda.

Satyagraha jest dotknięciem kawałka prawdy o mnie, której długo w sobie szukałam. Prawdy o mnie jako kobiecie, żonie, matce i artystce. Zmęczona idyllicznym podejściem do wielu spraw odkryłam, że tak jak w życiu, tak w muzyce jest wiele brudu i niedoskonałości, które wręcz uwielbiam! Swoją satya'ę staram się uchwycić w każdym możliwym momencie i choć z natury jestem estetyką dążącą do perfekcji, to niedoskonałość polubiłam w każdej jej odsłonie.

Od dziecka najbardziej liczyło się dla mnie to, aby być dobrym człowiekiem. Niezwykle ważny był dla mnie rozwój emocjonalny i duchowy, który pogłębiał się poprzez muzykę. Szacunek, tolerancja do osób innego wyznania, innej kultury i tradycji, od wczesnych lat owocowały we mnie, wzbudzając ciekawość różnorodnością świata.

Na płycie znajduje się wiele nawiązań do religii i kultur. Zainteresowana semantyką, zaczęłam wdrażać się w temat prawdy i jej uchwycenia przez pokojowy ruch społeczny zainicjowany przez Gandhiego – Satyagrahę.

W swojej muzyce zgłębiłam miliony odcieni występujących pomiędzy czernią i bielą – od subtelnego wyznania, po krzyk niemocy. Dlatego bardzo nie lubię klasyfikować swojego głosu. Szkoliłam go klasycznie i lubię w nim ten kolor, ale bardzo bliskie jest mi też niskie, piersiowe brzmienie oraz łamiące się, krzykliwe zawołania w etnicznych barwach. Wszystkie odsłony mojego głosu wpływają na mnie jako artystkę, tworząc kolaż obrazujący mnie stojącą w mojej prawdzie. Czy to nie najpiękniejsze?

Adam Baruch o płycie:

„Magdalena Zawartko z pewnością nie jest nowicjuską na polskiej scenie jazzowej, ale trzymała nas w napięciu zanim wydała swój debiutancki album jako liderka.

W końcu się udało i jestem pewien, że wszyscy powinniśmy się zgodzić, że zdecydowanie warto było czekać.

Otoczona zespołem doświadczonych i bardzo utalentowanych muzyków, na czele z pianistą / kompozytorem / aranżerem Michałem Tokajem, który jest prawdopodobnie najlepszym wyborem spośród polskich muzyków przy nagrywaniu jazzowego albumu wokalnego. Zawartko dostarcza bardzo unikalne i nietypowe dzieło muzyczne jeśli chodzi o wokal jazzowy, który prawie w całości opiera się na wokalizach, a nie tekstach, a kiedy decyduje się (w jednym przypadku) zaśpiewać tekst, jest on po hebrajsku. Fakt, że album został nagrany w moim zdaniem najlepszym studiu nagraniowym w Polsce i zrealizowany przez najlepszego realizatora dźwięku w tych stronach to również atut, którego nie można zignorować, a wyniki mówią same za siebie.

Materiał muzyczny, zarówno oryginalne kompozycje, jak i te skomponowane przez innych twórców, które Zawartko wybrała do albumu, łączy odrębna duchowość, która jest wszechobecna na całej płycie. Duchowość w sensie najbardziej uniwersalnym, nie powiązana z żadną konkretną religią czy filozofią, choć niektóre inspiracje mają charakter religijny. Improwizowany język jazzu i jego rytmiczna moc łączą wszystkie te wpływy na wspólnym gruncie, który oferuje elegancką estetykę i błogi, niemal medytacyjny spokój ducha.

Anielski głos Zawartko, poruszający się pomiędzy niuansami operowymi i etnicznymi, w połączeniu z instrumentalnymi umiejętnościami jej kolegów, tworzą magiczną aurę, która pochłania słuchacza, prosząc jedynie o chwilę niepodzielnej uwagi, hojnie wynagradzając w zamian. Po prostu poddaj się...”

Zespół

Magdalena Zawartko

Magdalena Zawartko -wokalistka, improwizatorka, rozmiłowana w muzyce etnicznej. Nie lubi klasyfikować swojego głosu i często eksperymentuje z jego brzmieniem. Pozwala jej to swobodnie posługiwać się wieloma technikami od śpiewu etnicznego po operowy, czego dowodem jest ostatni projekt **Piotra Wojtasika VOICES**, w którym jako solistka realizuje zróżnicowane partie wokalne.

Jej autorski projekt Zawartko/Piasecki „Leć głosie” reprezentował Europejską Stolicę Kultury w wielu krajach Europy i został uhonorowany Nagrodą Gazety Wyborczej WARTO 2016. W roku 2021 została uhonorowana Orderem **Zasłużony dla Kultury Polskiej**, a w 2023 otrzymała nominację do prestiżowej nagrody **Koryfeusz Muzyki Polskiej** w kategorii Odkrycie Roku.

Magdalena Zawartko współpracowała i nagrywała z czołowymi muzykami jazzowymi, takimi jak: Billy Harper, Billy Hart, Leszek Możdżer, Dariusz Oleszkiewicz, Piotr Wojtasik, Dominik Wania, Michał Tokaj, Michał Barański, Michał Miśkiewicz.

Michał Miśkiewicz

Perkusista o wyrazistym, rozpoznawalnym stylu, jako szesnastolatek zadebiutował w zespole Jana Ptaszyna Wróblewskiego. Rok później do stałej współpracy zaprosił go **Tomasz Stańko**. Jako członek jego kwartetu Michał uczestniczył w nagraniach płyt dla prestiżowej niemieckiej wytwórni ECM (Soul Of Things, Suspended Night, Lontano) oraz wiele lat koncertował na liczących się scenach Europy czy USA.

Miśkiewicz jest także członkiem **Marcin Wasilewski Trio** (niegdyś Simple Acoustic Trio), z którym również dostał się pod skrzydła wytwórni ECM.

Miśkiewicz współpracował z całą czołówką polskiego jazzu, m. in: Tomaszem Szukalskim, Leszkiem Możdżerem, Henrykiem Miśkiewiczem, Piotrem Wojtasikiem, Maciejem Obarą. Miał również okazję zetknąć się z największymi nazwiskami jazzu światowego – Charlesem Lloydem, Joe Lovano, Ambrosem Akinmusirem, Chrisem Potterem, Avishaiem Cohenem, Billy’em Harperem, Dino Saluzzim, Arthurem Blythem, Johnem Surmanem, Markiem Turnerem, Gregoirem Mardetem, Andersem Jorminem, Palle Daniellsonem, Bobo Stensonem, Davidem Virellem, Nilssem-Petterem Molvaerem.

Michał Barański

Jeden z najbardziej rozchwytywanych kontrabasistów – sidemanów polskiej sceny jazzowej, a od 2022 roku również lider, wydanego pod szyldem Polish Jazz, nagrodzonego dwiema statuetkami nagrody Fryderyk, projektu „Masovian Mantra”. Przez czytelników i krytyków magazynu Jazz Forum wielokrotnie wybrany najlepszym kontrabasistą roku.

Urodzony w 1984 roku w rodzinie z muzycznymi tradycjami. Już jako trzynastolatek został zauważony na warsztatach jazzowych przez amerykańskiego klarncistę Brada Terry’ego. Wraz z pianistą Mateuszem Kołakowskim i perkusistą Tomaszem Torresem wszedł w skład kwartetu Terry’ego, wielokrotnie koncertując w USA i zdobywając szlify u źródeł jazzu. Już w trakcie studiów rozpoczął współpracę jako sideman z wieloma wybitnymi artystami polskiej i światowej sceny, takimi jak: Bennie Maupin, Dayna Stephens, Nigel Kennedy, Dan Tepfer, David Doruzka, Joel Holmes, Timucin Sahin, Vladislav Sendek, Derrick McKenzie, Atma Anur, Tomasz Stańko, Zbigniew Namysłowski, Marcin Wasilewski, Michał Urbaniak, Aga Zaryan, Kayah, Piotr Wojtasik.

Marcin Kaletka

urodzony w 1986 roku, saksofonista tenorowy i sopranowy, kompozytor, pedagog – absolwent instytutu Jazzu Akademii Muzycznej w Katowicach oraz Frost School of Music, University of Miami, USA.

Od 2014 r. wykładowca na AM w Katowicach z tytułem doktora sztuk muzycznych. Zdobywca wielu nagród na festiwalach oraz konkursach jazzowych w kraju i za granicą.

Kaletka regularnie współpracuje ze znanymi postaciami polskiej oraz zagranicznej sceny jazzowej, takimi jak: Piotr Wojtasik, Aga Zaryan, Leszek Możdżer, Eryk Kulm, Dariusz Oleszkiewicz czy Piotr Wyleżoł. Współtworzy m.in: Piotr Wojtasik Group, WEBAND, Przemysław Strączek Quartet, Mateusz Sobiechowski Quintet oraz Szczyпка/Kaletka Quintet.

Michał Tokaj

Zadebiutował w 1993 roku grając w kwartecie Kazimierza Jonkisz.

Wielokrotnie nominowany i wielokrotnie utytułowany nagrodą Fryderyk, za projekty własne oraz współtworzone. Jego pierwszy autorski album wydany w 2004 „Bird Alone” nagrany z Darkiem Oleszkiewiczem i Łukaszem Żytą uzyskał tytuł platynowej płyty.

Trzy dekady na scenie zaowocowały takimi projektami jak: „Early Reflections” Michał Tokaj Trio z klawecistą basowym Bennie’em Maupinem, z którym koncertował w USA; Sny oraz Ballady na koniec świata z Grzegorzem Karnasem, Question To All Your Answers” z Jaromirem Honzakiem czy „Umiera Piękno” – album Agi Zaryan, który powstał z okazji 63 rocznicy Powstania Warszawskiego, na którym można usłyszeć kompozycje Tokaja napisane do tekstów polskich poetów okresu II wojny światowej.

Pianista współpracował i nagrywał także z Tomaszem Stańką, Janem Ptaszynem Wróblewskim, Januszem Muniakiem, Tomaszem Szukalskim, Ewą Bem, Henrykiem Miśkiewiczem, Piotrem Wojtasikiem, Zbigniewem Namysłowskim, Eddie’em Hendersonem, Victorem Lewisem, Kevinem Mahoganyem i Montym Watersem.